

betingelser er opfyldt, herunder lovens krav om uafhængighed.

Til nr. 3

Bestemmelsen er ny. Med forslaget ønskes en sikkerhed for, at bestyrelsens medlemmer alene varetager institutionens interesser som uddannelsesinstitution, idet bestyrelsesmedlemmer ikke samtidig må sidde i bestyrelsen for institutioner mv., der repræsenterer interesser, der kan være modsatrettede. Det gælder især udlejer af ejendomme, en del af ejendomme, skibe og lignende fysiske rammer - eller repræsentanter for udlejer. Med ansatte i ledende stillinger tænkes på personer, der har fuldmagt til at handle på udlejers vegne eller som i øvrigt som følge af ansættelsesforholdet har indflydelse på udlejers dispositioner i forhold til lejer. Følgelig vil fx servicemedarbejdere på rengørings- eller kantineområdet ikke være omfattet af forbudet. Endvidere har man fundet det rimeligt, at kommuner/amtskommuner kan udpege bestyrelsesmedlemmer til bestyrelsen, selv om kommunen er udlejer af ejendomme m.m. til uddannelsesinstitutionen. Det forudsættes dog, at de almindelige habilitetsregler, jf. forslaget til § 8, stk. 5, finder anvendelse i tilfælde, hvor der opstår spørgsmål om de kommunale repræsentanters habilitet, fx i sager om kommunale lejemål o.lign. Begrebet udleje i lovtæksten omfatter også udleje i form af leasing.

Forbudet i forslaget til § 8, stk. 3, nr. 1-3, omfatter alle former for udlejere, bortset fra egentlige kommunale, amtskommunale og statslige ejere af ejendomme m.m. Statslige og kommunale selskaber, virksomheder og lignende vil ligesom private selskaber, selvejende institutioner, m.v. være omfattet af forbudet i nr. 1-3.

Med ordet »kontrollerer« i nr. 1 og 2 i forslag til § 8, stk. 3, tænkes på en egentlig økonomisk eller styringsmæssig kontrol med udlejer.

Med »tilsvarende uddannelsesinstitution« i forslaget til § 8, stk. 3, nr. 4, sigtes til institutioner, der udbyder samme uddannelse(r), fx kan samme person ikke samtidig være bestyrelsesmedlem i bestyrelsen for to lærerseminarier, men nok i et pædagogseminariums og i et lærerseminariums bestyrelse. Kommunale repræsentanter må være medlemmer af flere bestyrelser for tilsvarende uddannelsesinstitutioner.

Endelig er der som noget nyt i forslaget en lempelse i forhold til de ovennævnte stramninger om bestyrelseshabilitet, idet der indføres hjemmel for ministeren til at fastsætte en bagatelgrænse med hensyn til udlejningsaktivitets betydning for bestyrelsesmedlemmers inhabilitet, da det antages, at udlejning af lokaler m.v.

i meget begrænset omfang ikke indebærer en risiko for, at bestyrelsesmedlemmerne ikke varetager skolens tarv. I dette tilfælde må det pågældende bestyrelsesmedlems habilitet vurderes efter forvaltningsloven, når spørgsmål om udlejningsforholdet behandles i bestyrelsen. Bagatelgrænsen vil udgøre en ubetydelig del af skolens lokaler og af skolens lejeudgift. Bagatelgrænsen vil blive fastlagt i relation til skolens størrelse og hertil svarende lokaleforbrug. Der kan blive tale om forskellige beregningsmetoder inden for forskellige skoleformer.

Til nr. 4

Bestemmelsen er ny. Huslejeaftaler, aftaler om leje af transportmidler, aftaler vedr. edb-udstyr og lignende aftaler af økonomisk betydning skal normalt indgås på vilkår, der ikke er ringere for institutionerne end sædvanlige markedsvilkår. Vilkårene må gerne være bedre end sædvanlige markedsvilkår. Der foreslås endvidere en hjemmel, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om huslejeaftaler, fx regler der standardiserer aftaleudformninger, herunder bestemmelser om maksimal opsigelsesfrist. Ligeledes kan der fastsættes regler om kravet om, at huslejeaftaler ikke må indgås på ringere vilkår end sædvanlige markedsvilkår, herunder for institutioner af den pågældende type og beliggenhed. Reglen omfatter også aftaler, der er indgået ved lovens ikrafttræden. Institutionen er forpligtet til at søge urimelige aftaler ændret, og undladelse heraf kan føre til, at ministeriet må gribe ind fx ved at benytte lovens § 21 om at tilbageholde tilskud m.v. For aftaler indgået før 1. juli 1999 tages hensyn til opsigelsesvilkårene.

Til nr. 5

Det præciseres - i overensstemmelse med dansk rets almindelige praksis - at staten kan foretage modregning i statens tilskud, når der er udbetalt for meget i statstilskud til institutionen. Modregningen gennemføres hurtigst muligt. Modregningsretten påvirker ikke statens adgang til at kræve tilbagebetaling på anden måde, fx øjeblikkelig kontant tilbagebetaling, når dette skønnes mest rigtigt, eller i form af anmeldelse af kravet i institutionens konkursbo. Reglen gælder uanset, om det for meget udbetalte tilskud skyldes en fejl fra institutionens eller fra statens side. Uddannelsesinstitutionerne er forpligtet til at have nøje kendskab til tilskudsreglerne, og det findes derfor rimeligt, at uddannelsesinstitutionen normalt må tilbagebetale (som regel via modregning) beløb, selv om fejlen for udbetalingen ikke kan henføres til skolen. Statens tilbagebetalingskrav er undergivet den 5-årige forældelse.